

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

37. De matre S. Greg. Nazianzeni, quæ panibus benedictis & c[on]signatis,
à filio sacrificante spiritualiter nutrita, sanitati restituta fuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

R.A.R. LIBER I.

75

Quid ign
facit Mi
one prog
iam col
ationi de
de illor
terij tem
tatio, cō
, sacrif
scens, cō
at, & a m
re & pa
rexili
is, quid
, prafst
quo pro
anu, rati
nte pre
nibus ad
polo, ve
is quida
ois, cam
ima (rem
e altari
remona
re comm
rū à pia
a, postea
uris gra
a, subiu
p. 2

populoque bene precatus, in lectulum rursus
se conicit, cumque non nihil cibi admisisset,
sonnoque se dedisset animo recreatur, &c.
Quemadmodum existimauit, non ab re esse, præcedens
exemplum miraculi (tanquam affine prioribus) editi
in recuperata sanitate Venerandi D. Gregorij Theo
log. sacrificantis, ita indicio non absolum, nec prorsus
extra curriculum, exemplum de pane benedicto &
signato, atq; hinc declaratum miraculum erga ma
trem dicti Gregorij hisce subtexere.

De matre S. Greg. Nazianeni, quæ panibus benedictis
& consignatis à filio sacrificante spiritualiter nutri
ta, sanitati restituta fuit. Idem, vt scripta in ora
tione de funere patris.

CAP. XXXVII.

I Dem miraculum circa matrē aliquantò post
cōtigit, quod etiā ipsum cōmemorare opere
præciū est, hanc quoq; morbus inuadit, forte
alioqui fœminā & generosam, atq; omni vitæ
tempore cōmoda valetudine vslam. In multis
autē doloribus, ne sermonē longius producā,
nihil eam perinde diseruiciabat atq; inedia, qua
multos iam dies periculosè affligebatur, neq;
huius mali remediū ullū inueniebat. Quonam
igitur modo cā Deus aluit? Non manna pluēs,
vt olim Israēli, aut petram frangens, vt sicutienti
populo fontem aperiret, (Exod. 16.17.) aut per
coruos pascens, vt illum Heliā, (3. Reg. 17.) aut
per Prophetā in sublime raptū satiās, vt Danie
lem autem, cū fame in lacu vexaretur (Dan. 14.)

D 2 Quonam

75 COLLATION. SACRAR.

Quoniam ergo modo? visum est ipsi, me (quod
charissimum habebat, neque enim quemque
nostrum alium nec in somnis quidem pra-
rebat) noctu repente superuenientem cum o-
nistro, cādīdissimisque panibus pro meo m-
e re benedictis atque signatis eam aluisse, sic
conualuisse, viresque collegisse. Ac noctu
visioni veritas respondebat. Ab eo enim te-
pore ad se rediit, spemque meliorem cōcep-
tum declaratum est. Nam cum postero
ad eam matutino ingressus, primò solito
lariorem vidissim, deinde hæc consueta,
noctu habuisset, ecqua re opus haberet, p-
unctatus esset: Tu me, respondit illa, n-
uisti, ac postea rogas, ecquid valeo. Simili-
nutu mihi ancillæ significabant, ne contra-
cerem, sed promptè respōsum hoc accipere
ne patefacta rei veritate, mōtore frangere.

De sorore Gorg. Nazianzeni quæ denota meus

Eucharistiam adorans & contrectans, à mem-
rum omnium dissolutione ac grauiſſimis em-
bus, quibus angebatur, sanata est. Idem ut ſe-
iū oratione in laudem ſororis ſue Gorgonie.

CAP. XXXVIII.

A Domnes huius miraculi fama perma-
uit, atque hæc historia cum admirandis
liis Dei operibus, & viribus, in omniū linguis
auribusque versatur, &c. Mihi vero nunc